

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: **X/17525**

Érkezett: **2017 SZEPT 25.**

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Kövér László

az Országgyűlés elnöke részére

Írásbeli kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére, **kérdést** kívánok benyújtani a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 77.§ illetve a hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény végrehajtásáról szóló 113/1994. (VIII. 31.) Korm. rendelet 17. § (2) a) pontja szerinti feladatkörében eljáró **Simicskó István** Honvédelmi Minisztériumot vezető miniszterhez,

„Nem tudják vagy nem akarják megmondani, hogy ma mennyien részesülnek hadigondozottaknak járó ellátásban az egyes megyékben illetve más országokban? Miért nem egységes a jogalkalmazás az ellátások megállapítása során az egyes kormányhivatalokban?”

címmel. A választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Köszönöm előző kérdésemre adott válaszát, sajnos azonban több kérdésemre sem kaptam választ.

Miniszter Úr nem adott választ arra, hogy megyénként mit mutatnak az adatok, illetve hogy ha van külföldön élő jogosult, akkor országonként mennyien részesülnek az ellátásban. Ahogyan arra sem kaptam választ, hogy mi állhat a mögött, hogy egy azonos helyzetű testvérpár egyike az egyik megyében megkapja a jogosultságot, a másik egy másik megyében pedig nem.

Köszönöm tájékoztatását arról, hogy a hadigondozotti ellátás folyósításáért az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság felel. Kérdésemben azonban a megállapítást végző kormányhivatalokról írtam, nem véletlenül és nem a folyósításért felelős szervről. A fentebb hivatkozott kormányrendelet 14. §-a szerint ugyanis a hadigondozotti ügyekben

az elsőfokú hadigondozási hatóság a fővárosi és megyei kormányhivatal hadigondozott lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes járási (fővárosi kerületi) hivatala, a másodfokú hadigondozási hatóság a hadigondozott lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes fővárosi vagy megyei kormányhivatal. A külföldön élő, Magyarországon lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel nem rendelkező magyar állampolgár kérelmező esetében az elsőfokú hadigondozási hatóság Budapest Főváros Kormányhivatala, a másodfokú hadigondozási hatóság a honvédelemért felelős miniszter.

Tehát a határozatokat „helyben” hozzák. Tapasztalatok szerint azonban sok esetben, nem a hivatal vezetője írta alá a határozatokat.

Az a megállapítása, amit Ön is hangsúlyozott, miszerint a rendelet a honvédelemért felelős miniszterhez telepíti a törvényességi és szakszerűségi ellenőrzési hatásköröket, arra enged következtetni, hogy „képben van” a honvédelmi minisztérium azt illetően, hogy milyen esetleges problémák adódnak az elsőfokú szakhatóságok munkája során. Válaszából azonban úgy tűnik, hogy vagy nem ismert Ön előtt, hogy mi folyik a „végeken”, vagy nem hajlandó azt elismerni és arról tájékoztatást adni.

Mindezek miatt kérdezem Miniszter Urat:

- **2015-ben, 2016-ban illetve 2017. augusztus 31-éig hány megállapító határozatot hoztak, pontosan milyen hadigondozotti ellátásokat állapítottak meg és ez megyénként hogyan oszlik meg? Amennyiben volt vagy van külföldön élő jogosult, akkor kérem országonként is adja meg az adatokat!**
- **Miként lehetséges az, hogy nem egységes a jogalkalmazás az ellátások megállapítása során az egyes kormányhivatalokban?**

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2017. szeptember 25.

Korózs Lajos
országgyűlési képviselő
(MSZP)